

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **G. N.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2021, č.j. MV-1637476-4/SO-2021,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 11. 2021, č.j. MV-1637476-4/SO-2021, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Strakové, advokátky.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2021, č.j. MV-163476-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce zrušeno sdělení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 8. 2021, č.j. MV-80793-3/OAM-2021, o nesplnění podmínek stanovených ustanovení § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

jen „zákon o pobytu cizinců“), pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici, a současně bylo správní řízení ve věci oznámení změny zaměstnavatele zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

- [2] Žalobce vymezil v podané žalobě následující žalobní body – žalovaný dle žalobce porušil následující ustanovení:
- § 2 odst. 1 správního řádu, neboť nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy;
 - § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (ustanovení § 2 odst. 4 téhož zákona);
 - § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když nezjistil všechny rozhodné okolnosti, a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,
 - § 52 správního řádu, jelikož neprovedl všechny důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci.
- [3] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že žalobce vznesl v žalobě pouze obecné námitky, a proto žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- [4] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [5] Žalobce pobýval na území České republiky na základě zaměstnanecké karty vydané s platností od 5. 2. 2020 do 4. 2. 2021, která mu byla vydána pro zaměstnání u společnosti Trenkwalder a.s., na pracovní pozici charakterizované dle CZ-ISCO 81601 – obsluha strojů na zpracování a konzervování masa a ryb. Dne 7. 7. 2020 podal žalobce oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo o zaměstnání na další pracovní pozici u stejného nebo dalšího zaměstnavatele ve smyslu ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců.
- [6] Správní orgán I. stupně sdělením ze dne 16. 7. 2020 žalobci sdělil podle ustanovení § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců, že jeho oznámení nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 42g odst. 7 téhož zákona, neboť změna zaměstnavatele měla nastat v méně než 6 měsících od vydání zaměstnanecké karty. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č.j. MV-13328-6/SO-2020, bylo toto sdělení zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
- [7] Správní orgán I. stupně opětovným sdělením ze dne 12. 8. 2021, č.j. MV-80793-3/OAM-2021, sdělil žalobci, že na jeho oznámení se hledí, jako by nebylo učiněno, neboť nejsou splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, konkrétně podmínka 6 měsíců předchozího zaměstnání na území ČR.
- [8] Žalobce podal proti tomuto sdělení dne 6. 9. 2021 blanketní odvolání, které bylo dne 25. 9. 2021 doplněno.
- [9] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 11. 2021, č.j. MV-163476-4/SO-2021, bylo sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 12. 8. 2021 zrušeno a současně bylo správní řízení

ve věci oznámení změny zaměstnavatele zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu.

- [10] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce ukončil zaměstnávání u společnosti Trenkwalder a.s. ke dni 5. 5. 2020, a to zrušením pracovního poměru ze strany zaměstnance ve zkušební době. Vzhledem k tomu, že ke skončení pracovního poměru žalobce došlo v období, kdy byl na území ČR vyhlášen nouzový stav, pak je na žalobce třeba vztáhnout ustanovení čl. III bod 4 usnesení vlády č. 511 o přijetí krizového opatření, kterým byl pozastaven běh doby 60 dnů, rozhodný pro zánik zaměstnanecké karty ze zákona (srov. ustanovení 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Skončením nouzového stavu ke dni 17. 5. 2020 započala žalobci běžet opětovně doba 60 dnů uvedená v tomto ustanovení, jejíž konec připadl na 16. 7. 2020 – k tomuto datu zaměstnanecká karta žalobce bez dalšího zanikla. Dle žalovaného bylo zcela irelevantní, že žalobce nesplňuje podmínku 6 měsíců předchozího zaměstnání, neboť jeho zaměstnanecká karta v mezidobí *ex lege* zanikla. Dále uvedl, že zákon o pobytu cizinců podání oznámení změny zaměstnavatele mimo stanovenou dobu 60 dnů od skončení posledního pracovního poměru neumožňuje a ani nepředpokládá. Ze skutečnosti, že žalobce přestal v průběhu řízení být držitelem zaměstnanecké karty, tak žalovaný dovodil, že nastala taková okolnost, která odůvodňuje zastavení řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týká. Oznámit změnu zaměstnavatele lze ve smyslu ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců pouze ve vztahu k platné zaměstnanecké kartě, kterou již žalobce ze zákona nedisponuje.
- [11] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhl nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [12] Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [13] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [14] Z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2011, č.j. 57A 128/2010-56 vyplývá, že „*přezkoumává-li soud zákonnost výroku rozhodnutí, jímž došlo k zastavení správního řízení z některého z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 správního řádu z roku 2004, nemůže se v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení.*“
- [15] Z uvedených důvodů se tedy soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí zabýval pouze tím, zda byl v nyní projednávané věci dán důvod pro zastavení řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu.
- [16] Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu: „*Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je*

zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl.“

- [17] Soud dospěl k závěru, že v daném případě postupoval žalovaný v rozporu se zákonem, jak obecně namítal v podané žalobě žalobce, neboť zde nebyl dán důvod pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu.
- [18] Podle ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců: *„Změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.“*
- [19] Podle ustanovení § 42g odst. 9 téhož zákona: *„Ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.“*
- [20] Podle ustanovení § 63 odst. 1 téhož zákona: *„Platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.“*
- [21] Usnesení vlády ze dne 4. 5. 2020, č. 511 o přijetí krizového opatření, vyhlášené pod 226/2020 Sb., v čl. III. bodu 4 stanovilo *„přerušení doby, jejímž uplynutím zaniká platnost zaměstnanecké karty nebo od ní odvozeného oprávnění k pobytu, a to na dobu trvání nouzového stavu; přerušením začíná běžet doba nová.“* Nouzový stav byl ukončen dne 17. 5. 2020, do kterého platilo jeho poslední prodloužení (srov. usnesení vlády ze dne 30. 4. 2020, č. 485 o prodloužení nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS CoV-2, vyhlášené pod 219/2020 Sb.).
- [22] Sám žalovaný na tato zákonná ustanovení, resp. na usnesení vlády č. 511 o přijetí krizového opatření, výslovně v napadeném rozhodnutí odkazoval, nicméně svůj závěr o zániku práva oznámit změnu zaměstnavatele ve smyslu ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, vyslovil v rozporu s danými ustanoveními.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

- [23] Soud nerozporuje závěr žalovaného, že zákon o pobytu cizinců podání oznámení změny zaměstnavatele mimo stanovenou dobu 60 dnů od skončení posledního pracovního poměru neumožňuje a ani nepředpokládá (srov. ustanovení § 42g odst. 7 ve spojení s ustanovením § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). O takový případ se však v nyní posuzovaném případě nejednalo, neboť sám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl (a soud tuto skutečnost ověřil ve správním spise), že žalobce podal oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele dne 7. 7. 2020. Žalovaný pak výslovně v napadeném rozhodnutí uvedl, že s ohledem na skončení nouzového stavu ke dni 17. 5. 2020 započala žalobci opětovně běžet doba 60 dnů dle ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jejíž konec připadl na 16. 7. 2020; s tím, že dle žalovaného k tomuto datu zaměstnanecká karta žalobce bez dalšího zanikla.
- [24] Soud však dospěl k závěru, že žalobcova zaměstnanecká karta nemohla bez dalšího zaniknout uplynutím lhůty stanovené v ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ke dni 16. 7. 2020, neboť žalobce ještě před koncem této lhůty (dne 7. 7. 2020) podal oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele, a proto mu nemohla zaměstnanecká karta *ex lege* zaniknout.
- [25] Z výše uvedených důvodů proto neobstojí závěr žalovaného, že ze skutečnosti, že žalobce přestal v průběhu řízení být držitelem zaměstnanecké karty, lze dovodit, že nastala taková okolnost, která odůvodňuje zastavení řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, neboť zaniklo právo, jehož se toto řízení týká.
- [26] K dalším žalobním bodům soud uvádí, že obsah žalobních bodů a kvalita jejich odůvodnění v daném případě do značné míry předurčují obsah rozhodnutí správního soudu. Správní soud je totiž uplatněnými žalobními body (důvody) vázán. Specifikoval-li žalobce pochybení žalovaného, příp. správního orgánu I. stupně tak, jak uvedl v žalobě, tak soud dospěl po přezkoumání těchto rozhodnutí k závěru, že:
- ustanovení 3 správního řádu rovněž nebylo porušeno, neboť skutkový stav byl zjištěn dle soudu řádně a v dostatečném rozsahu;
 - ustanovení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu taktéž nebylo porušeno, když veškeré rozhodné okolnosti byly zjištěny, pročež soud neshledal napadené rozhodnutí nepřesvědčivým;
 - ustanovení 52 správního řádu také nebylo v řízení porušeno, neboť soudu není zřejmé, které další důkazy by byly potřebné ke zjištění skutkového stavu věci.
- [27] Zároveň soud uvádí, že obecně platí, že soud není další instancí v rámci správního řízení, proto není povinen, ale ani oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí nad rámec v žalobě uplatněných námitek. Správní soudnictví je naopak ovládáno zásadou dispoziční a je výhradně na žalobci, aby v podané žalobě vymezil důvody, které činí rozhodnutí správního orgánu nezákonným. Pokud jsou žalobní body formulovány obecně, nemohou si správní soudy důvody podané žaloby domýšlet, když žalobce žádné rozhodné skutečnosti, které by soud mohl posoudit, neuvedl. Nicméně soud dospěl v nyní projednávaném případě k závěru, že i obecná žalobní námitka (zde rozpor se zákony a ostatními předpisy), může vést ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a to zejména za situace, kdy je takový rozpor z napadeného rozhodnutí jasně zřetelný.
- [28] Z výše uvedených důvodů soud pro nezákonnost zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst. 5

s.ř.s.). Na žalovaném tak bude, aby ve světle žalobcem uplatněných odvolacích námitek znovu přezkoumal odvoláním napadené sdělení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 8. 2021, č.j. MV-80793-3/OAM-2021.

- [29] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Strakové, advokátky. Mimosmluvní odměna činí 6.200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právní zástupkyně ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupkyně žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, nezvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tato povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 9.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. srpna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.